

JUTRO

NEODVISEN POLITIČEN DNEVNIK

Posamezna št. 6 vin.

„Jutro“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — zjutraj. Rokopisi se ne vračajo, nefrankirana pisma se ne sprejemajo. — Glavno uredništvo in u rava je v Trstu, ul. c. — Commerciale št. 8-10, kamor naj se naslovijo vse denarne pošiljave in dopisi. — Za Ljubljano in okolico je uredništvo in uprava v hotelu „Malič“ v Ljubljani. — Po pošti sprejemano stane „Jutro“ mesečno K. 1.50, četrtletno K. 4.50, celoletno K. 18.— za inozemstvo celoletno K. 28. — Naročnina se plačuje vnaprej. — Oglasi: 1 min. visokosti četverostolpne vrste 6 vinarjev, pri večkratnem oglaševanju primoren popust Mali oglasi: 5 vinarjev za besedo. — Za odgovor je priložiti znamko.

HVALA!

S prihodnjim torkom začne izhajati „Jutro“ zopet vsak dan. Razne težkoče, o katerih tukaj ne moremo govoriti, ki jih bo pa takointake vsak lahko sam razmel, so nas prisilile, — da smo morali začasno sistirati dnevno izhajanje lista in to je morda bilo tudi dobro, ker so se zbudili naši prijatelji zglasili so se kot člani konzorcija in zbrali potreben denar, s katerim so osigurali „Jutro“ obstoj.

Hvala njim in tudi vsem našim naročnikom, ki so tudi žrtvovali dosti za obstoj „Jutra“. — Žrtvovali so naši naročniki polmesečno naročnino, ker list ni izhajal vsak dan. To ni veliko, ali hvaležni smo jim tudi zato, ker so s tem, da so sploh kaj žrtvovali, pokazali, da so pravi prijatelji „Jutra“, ki ga ne naročajo samo zato, da bi čitali v njem novice, temveč v prvi vrsti zato, ker se strinjajo z načeli, ki jih „Jutro“ zastopa.

Naši zvesti naročniki so potrpeživi z nami vred, čakali so, da pridejo za „Jutro“ boljši časi. Vemo dobro, da imamo mnogo prijateljev, ki bi radi več pomagali kot z naročnin, pa nimajo in zato ne morejo. Ali naši naročniki so storili dovolj: potrpeživi so in zato se jim zahvaljujemo.

Sedaj je obstoj „Jutra“ zagotovljen, s prihodnjim torkom začne izhajati zopet kot dnevnik; s to novico gotovo razveselimo vse naše prijatelje, ki so trepetali radi bodočnosti „Jutra“. **Ako nam ostanejo zvesti naši naročniki — o čemur smo prepričani — in posebno ako nam pridobijo med svojimi prijatelji še novih naročnikov ne stare „Jutra“ nobena sila in v kratkem, najdalje po dveh mesecih, doživijo naši prijatelji prijetno, sovražniki pa neprijetno iznenadenje,** take reforme se pripravljajo pri „Jutru“.

Ne obupajte, prijatelji, vi, sovražniki, se pa nikar ne radujte, ker oni, ki bo triumfal bo vedno zmagač — „Jutro“.

Hvala onim, ki so „Jutru“ priskočili na pomoč in hvala našim naročnikom, ki so z nami vred potrpeživi!

Kako jim je hudo!

„Slovenec“ je bil te dni ves izven sebe, ves nesrečen — pa ne morda radi absolutizma, ki je zavladal v velikem delu avstrijskega slovenskega juga in ne radi druge kake „ljubeznivosti“, s katerimi nas naši „prijatelji“ darujejo, temveč radi izleta hrvatskih dijakov v Belgrad.

Nekateri listi so priobčili o tem izletu poročila, ki so bila gotovo tendenciozno pobarvana in je težko kontrolirati koliko je resnice na njih in je bil tudi „Slovenec“ toliko previden, da ni vzel teh poročil kot suho resnico, ali jih je vzel vendar kot podlago za svojo kritiko tega izleta, ki mu tako leži v želodcu.

„Slovenec“ bi rad, da bi se postavil med Slovence in Hrvate z ene in Srbi z druge strani kitajski zid, ki bi ga smel prestopiti Slovenec ali Hrvat samo s potnim listom, izdanim v „Slovenčevem“ uredništvu in v spremstvu policijskega detektiva, ki bi moral paziti na to, da tak Slovenec ali Hrvat niti en trenutek ne pomisli v Srbiji, da se nahaja v slobodnem delu skupne jugoslovanske domovine, da ne bi prišel v nobene stike s slobodnimi brati

Iz „Slovenčeve“ pisave veje ono strupeno sovraštvo do Srbije in bratskega srbskega naroda, kot iz kakega Slovanom najbolj sovražnega nemškega lista, veje ono sovraštvo, ki so ga zmožni gojiti v svojih otrovanih sroih samo naši nenarodni klerikalci, ki so se prodali Dunaju z dušo in telesom.

LISTEK.

Ljubimeca pariška.

(Nadaljevanje „Nostradama“).

X.

Strah.

„Kaj pa mladi mož?“ je povzela.

„On spi kakor v paradizu.“

Marija je namignila Ilju, naj pazi spodaj. Že dolgih dvajset let, odkar sta se bila ječar in njegova žena navezala nanjo in sta živela poleg nje, bolj kot prijatelja nego kot služabnika, je bila vajena, zanašati se na njiju v vseh rečeh. Vedela je, da če bi jo zalezoval kak sovražnik, bi mogel priti do nje le preko trupel Ilja in Marjet, šla je gor. V sobi, kjer sta jo prej zagledala Ronšrol in Sent-Andre, je pritisnila na neko točko v lesenem stenskem oboju, in ozka vrata so zazijala pred njo. Marija je vstopila.

Bila je v majhni sobici, kjer je bila samo postelja, miza in par stolov — očitno eno izmed tistih skritih zavetišč, kakršnih je bilo mnogo po hišah tistih časov, kjer nisi bil nikoli varen, da te ne napadejo verski ali politični sovražniki. V po-

„Slovenec“ se boji, da mu ne bi kdo očital denuncijantstva. Zakaj se boji tega očitanja, saj on in stranka, ki jo zastopa, od drugega ne živi kot od denuncijantstva, špiclanja in od podobnih „lepih“ lastnosti, denuncijantstvo je njemu in stranki, ki jo zastopa, eno glavnih orožij v boju proti naprednim Slovincem, Hrvatom in Srbom.

Kaj je čudnega na tem, da so hrvatski dijaki v Belgradu poljubovali srbsko zastavo? Saj srbska zastava je vendar zastava bratskega naroda, oziroma ako hočemo biti še točnejši, zastava enega dela skupnega naroda in ako morejo Srbi vstati in odkriti glave kadar se igra ali poje hrvatska himna, zakaj ne bi smeli storiti tega Hrvati, kadar se poje ali igra srbska narodna himna?

V Belgradu se je manifestiralo za srbsko-hrvatsko bratstvo. Kaj je naravnega od tega? Ali so mogli ostati Hrvati hladni in mirni, ko so prišli med brate? In kaj je čudnega na tem, da so sodelovali na manifestacijah tudi srbski oficirji? Ali niso tudi oni sinovi srbskega naroda, torej sinovi drugega dela skupnega naroda? Ali so oni mogli ostati mirni in hladni, ko so posetili srbsko prestolnico bratje iz sosednje Hrvatske? In, ali so mogli hrvatski dijaki odkloniti bratsko gostoljubnost srbskih oficirjev samo zato, ker — so oficirji.

Preveč zahteva „Slovenec“. On zahteva, da bi bili oni, ki narodno čutijo, taki, kot voditelji slovenske klerikalne stranke, ki jim je vsak narodni čut čisto tuj.

Pameten človek ne more najti na vsem tem izletu nič nenaravnega, nič čudnega, vse to mu je samo po sebi umljivo:

stelje je spal mirno mlad mož. Stopila je bliže k njemu. . . In Marija de Kroamart se je sklonila nad Roajalom de Borever.

XII.

Prokleta ime.

Gledala ga je z nežno, globoko simpatijo in nepopisnim ganjenjem v očeh.

„Morda mi je zato tako čudno pri srcu, ker me je rešil tisto noč“, je dejala sama pri sebi. „Ali pa zato, ker sem tudi jaz njemu otela življenje. Ubogi fant.“

Tako si je izkušala razložiti simpatijo, ki jo je prevzemela vse bolj in bolj. Mati se je sklanjala nad svojim sinom in se vpraševala, zakaj jo navdaja ljubezen do tega neznanca, zakaj mu tako goreče želi vsega dobrega in zakaj se plaši sprico bolesti, ki jo čita zapisano na tem lepem obrazu, razoranem od mučnih sanj.

Marija Kroamartova je opazovala ta neznan obraz s čudnim nemirom v srcu. In presenečal jo je ta nemir. Mislila je, da je sočutje, golo sočutje do ranjenca. Toda odkod je prihajala čimdalje večja tesnoba, s katero je sledila črtam na tem obličju? Vzela je svečo, ki je gorela na mizi, in posvetila Roajalu v obraz. Zakaj? Česa je iskala? Ničesar. Ni se zavedala čudne radovednosti, ki ji je narekovala njeno početje.

ideja narodnega edinstva Južnih Slovanov postaja vsak dan močnejša, ona dobija vsak dan več pristašev in zato so tudi manifestacije za to idejo vse pogostejše in — večje.

Slovenski jug se probuja, mi se nahajamo danes tam, kjer so se Italijani in Nemci nahajali v polovici preteklega stoletja, pri nas vre in kipi mlado, bujno narodno življenje in zato je tako hudo vsem onim, ki jim je narodni čut tuj.

Se hujske bo s časom tem ljudem, ker jugoslovanska ideja prodira znagoslovno in hitro ter ruši pred sabo vse one, ki so ji nasprotni, kakor podira tok časa vse one, ki mu hočejo kljubovati.

„Slovenec“ morda upa, da se bo dalo uničiti to gibanje in ne pomišlja pri tem, da je poloben Don Kičotu, ki je šel s sulico — na vetrenjače — — —

Jugoslovanski kongres v Trstu.

Vabilu političnega društva „Edinost“ se je že odzval ljubljanski državni poslanec dr. Vi. Ravnikar in „Edinost“ je priobčila tozadevno njegovo pismo, v katerem se nahaja pasus, ki nam zelo ugaja. Ta pasus glasi:

„To se mi vidi tem bolj potrebno, ker si moramo priznati, da vzlic načelnemu soglasju vsaj vseh slovenskih strank v jugoslovanskem vprašanju, nam vendar nedostaje enotnosti in smotrenosti v jugoslovanski politiki kot taki. Kaj hočemo, kako hočemo in kam hočemo — na ta vprašanja je treba dati jasen odgovor in ta odgovor programatičnega značaja mora v bodoče biti za vse Jugoslovane brez raglike strank vodnik v njihovi — imenujmo jo tako — zunanji politiki.“

S temi besedami je gosp. dr. Vi. Ravnikar najbolje označil pravo nalogo jugoslovanskega kongresa, ki bi se imel vršiti o binkoštih v Trstu, dovolili bi si ugovarjati samo temu, da soglašajo vsaj načelno vse slovenske stranke v jugoslovanskem vprašanju.

Južnega Slovanstva v avstro-ogrski monarhiji ne sestavljajo samo Slovenci in Hrvati, zelo važen faktor, važnejši od Slovencev, ki smo po številu najmanjši, so Srbi in o teh nočejo naši klerikalci niti slišati, kadar oni govorijo o Južnem Slovanstvu, mislijo samo na katoliške Slovence in Hrvate, Srbe pa enostavno izločujejo iz Južnega Slovanstva, jih sovražijo in stojijo na stališču, ki za celo med Hrvati zastopa samo še par ljudi, da je treba Srbe uničiti, iztrebiti, pokatoličaniti.

To ozkosrčno stališče mora naša klerikalna stranka najprej opustiti in slediti v tem oziru vzgledu Hrvatov, katerih ogromna večina je že spoznala, da je za Hrvate veliko boljše in koristnejše, ako živijo s Srbi v bratskih odnosih, kakor da se z njimi prepirajo in medsebojno koljejo.

Dokler ne spozna tudi naša klerikalna stranka, da so tudi Srbi sestavni del našega naroda in sicer radi svoje številne moči in centralnega položaja morda najvažnejši del slovenskega juga, je izključena vsaka možnost kakršnegasibodi skupnega

Zdajci pa se je mladi mož nestrpno zgenil.

„Luč mu je na poti“, je zamrmrala Marija. „Ubogi mali . . .“

Neizrekljiva ganjenost se je lotila njegove srca. Čutila je, kako drhti po vsem telesu. . . Postavila je svečo daleč od postelje, tako da luč ni mogla sijati mlademu možu na obraz v polutemi. Gledala ga je dolgo časa s tako napeto pozornostjo, da se ji je zdajpazdaj zameglilo pred očmi in je v tej megli čudno oživel ranjenčev obraz. Smehljal mu je igral na obrazu. Odpiral je oči. . .

In To ni bil Boreverov pogled! To ni bil njegov smehljal! . . . Marija Kroamartova je planila pokoncu, vsa zasopla in prestrašena.

Megla se je razletela. . . Obraz je postal zopet to, kar je bil: obraz Boreverov. . . obraz neznanca. Toda Marija Kroamartova je trepetala še vedno; in šepnila je sama pri sebi:

„Mislila sem . . . o blaznosti! Bil je samo sem svojih ubogih, zbeganih možganov . . . mislila sem . . . oh, mislila sem, da leži tu, na postelji . . . Renold!“

Ure so minevale. Zdanilo se je, Marija je bila ostala tukaj. Trdnosti ni čutila, saj je bila vajena dolgih, neprespanih noči. In še vedno je motrila goreče ta lepi,

nastopa vseh Jugoslovancev monarhije.

To je jasno, ker ako sodelujejo Srbi, ne bodo sodelovali naši klerikalci in ostanki one intransigentne struje med hrvatskimi pravaši, ki Srbov sploh „ne priznava“ — kakor bi ne bilo dovolj, da se sami priznavajo — brez Srbov se pa ne da zamisliti skupnega delovanja vseh Južnih Slovanov, posebno, ker proti Srbom ne bi hoteli nastopati napredni Stovenoci, niti napredni Hrvati, ker smatrajo eni in drugi Srbe za rodne brate.

Iz teh razlogov nimamo posebnega upanja, da bi se mogel vršiti jugoslovanski kongres v onrm obsegu, kakor si ga zamišljajo oni, ki so dali za nj inicijativo in g. dr. Vi. Ravnikar, ki se je vabilu že odzval, temveč — ako do njega sploh pride — v mnogo ožjem obsegu.

Boljše jo pa vendar tudi nekaj kakor nič, boljši je kongres v ožjem obsegu, od katerega moremo pričakovati vsaj kakih rezultatov, ker bodo sodelovali na njem vsaj možje, ki so v svojih mislih kolikor toliko še edini, kakor pa kongres v velikem obsegu, ki bi morda selo končal — s fiasco!

Mi si zamišljamo rešitev jugoslovanskega vprašanja gotovo drugače kot sklicatelj kongresa, ali h. dr. Vi. Ravnikar in drugi politiki, ki se ga bodo udeležili. Zato od tega kongrosa ne pričakujemo bog ve kaj, ali boljše je nekaj kakor nič. Naj bo rezultat tega kongresa ustanovitev nekakega jugoslovanskega narodnega sveta, nekako razširjenje srbsko-hvatske koalicije v jugoslovansko koalicijo — in storjeno bo veliko.

Ljubljana-Kranjsko.

Lepi ljudje so naši klerikalci! Delali so se vedno zveste zaveznike hrvatskih pravašev, sedaj so jih pa pustili na cedilu, udinjajo se grofu Stürgkhu in puščajo svoje zaveznike, naj se borijo proti absolutizmu na Hrvatskem — kakor sami znajo in hočejo, ob enem jim pa sporočajo v „Slovenec“, da hočejo iti „z glavo skozi zid“. In naivni odborniki političnega društva „Edinost“ v Trstu so sanjali o nekaki skupni akciji Južnih Slovanov! V Trstn res ne poznajo naših klerikalcev, sicer na njih nikdar in v nobenem slučaju ne bi računali in potem vsaj ne bi bili tolikokrat razočarani. Ali bodo spoznali vsaj sedaj tržaški voditelji naše klerikalce?

Brambna predloga leži sedaj najbolj na srcu našim klerikalcem, za njo se oni pehajo, trudijo in bojujejo in zato nimajo in ne morejo imeti časa za to, da bi se zanimali za absolutizem na Hrvatskem. Seveda, prva in glavna stvar je vendar lizanje pet grofu Stürgkhu in njegovim kolegom v kabinetu — za narodne reči naj se brigajo oni, ki so narodni. Je res „srečno“ slovensko ljudstvo, ki ima tako „dobre“ zastopnike v državnem zboru! Ali ostane naš kmet za vedno tako nezaveden ali ne bo nikdar spregledal in dal takim svojim zastopnikom zaslužen — nezaupnico? Morda se razmere s časom vendar spremenijo.

Enaki hlapeci, Nova revija „Napredna Misel“, ki je začela izhajati v Krškem pod uredništvom dr. M. Rostoharja, pravi

mladi obraz s smelim finim profilom. Borila se je s prikaznijo, ki ji je slepila oči. Toda očitno je bila prikazen močnejša. Kajti Marija, ko jo je bila zavrnila že stoinkrat, je zdajci vstala, stopila trepetaje k postelji in zajecljala:

„Naj rečem in storim, kar hočem, ne morem se protiviti čudni resnici. . . Ta mladi mož, ta neznanec . . . je podoben. . . da, čudno je, a vendar res . . . ta mladi mož je podoben Renoldu! . . .“

In zdajci jo je popadla domišljija z vso svojo sugestivno silo. Drhtljaji so ji začeli stresati telo, mraz ji je segel v srce — čelo ji je zažarelo, oči so se ji razširile, in okamenela je pred posteljo. . .

„Ali si ti, Renold?“ je vprašala.

Govorila je s tistim sanjskim glasom, kakor takrat, ko jo je uspalval Renold v magnetično spanje. Ta hip pa je Roajal de Borever odprl oči. Okameneli obraz, ki se je sklanjal čezenj, te oči, ki niso videle ničesar v svoji zakamenjenosti in so se vendar upirale vanj, ta glas, ki ni bil podoben nobenemu izmed vseh človeških glasov, kar jih je bil slišal — vse to ga je navdalo s silnim začudenjem, družnim se z grozo in sočutjem. Ležal je, ne da bi se genil, zadržujoč sapo in upiraje oči v zamaknjeno. Govorila je počasi, kakor tipaje.

v članku „Naš cilj“ tudi so-le: „Kot hlapčevstvo se da označiti tudi naša ofisialna politika, ki ima en sam cilj: narediti slovenskega človeka za dobrega, poslušnega hlapca, in tuja en sam problem: kdo bo v dogledni dobi na Slovenskem najvišji hlapec. Zato je tudi slišati iz naših političnih bojev pravzaprav samo en glas: mi smo verni, lojalni hlapci, ti so pa neverni, slabi hlapci. Na Slovenskem pa so ti neverni, slabi hlapci od nekdanji nositelji narodne in napredne misli.“ — „Napredna Misel“ je sicer resna in vsega uvaževanja vredna revija, ki bi si jo moral vsak napreden Slovenec, ali ta odstavek v njenem programnem članku ne odgovarja dejstvom, ker je dobro znano, da slovenski naprednjaki v lojalnem hlapčevstvu. Veselilo nas bo, ako jih „Napredna Misel“ spreobrne.

V Trst v gledališče. „Slovenski Narod“ vzdihuje, da bodo morali hoditi Ljubljanci v Trst, ako bodo hoteli priti v gledališče, ker so najboljše sile ljublj. gledališča angažirane pri slovenskom gledališču v Trstu. Trst že postaja nekak slovenski političen center, ker iz Trsta edinega se še pojavljajo kakšni iniciativni predlogi, medtem ko Ljubljana resnično spi. — Ali zaspi Ljubljana tudi — v kulturnem oziru? Ali jo hočejo klerikalci popolnoma uničiti in napraviti iz nje navadno vas? Menda bo res tako, ako se naprednjaki ne vzdramijo in zbudijo k življenju.

4 zavedne narodno-napredne dame, ki so šle v sredo večer ob polu sedmih v slaščičarno zraven trafike gdične Jerice Dolenčeve, niso šle za to notri, da bi s tem grešile zoper svojo narodno zavest ter dale ženstvu nižjih slojev slab vzgled, ampak šle so g. Voltmana le prosit, naj bi on daroval kak prispevek za nedeljsko jurjevanje na gradu v prid družbi sv. Cirila in Metod. Če je g. Voltman tej prošnji iz ust in srea tako požrtvovalno-zavednih naprednih dam ugodil, to ostane za enkrat še tajno, K temu gotovo vse pohvale vrednemu koraku, ki jih je potem vodil h Kirbišu, jih dovedla baje pritožba narodnih slaščičarn, ki so izjavile, da ne morejo žrtvovati takih prispevkov, kot tvrdki Voltman in Kirbiš, ker so narodne tvrdke odvisne večinoma le od slovenske mladine in ženstva iz nižjih slojev. Toliko, da se tem 4 narodnim damam ne bo delala kaka krivica!

„Vzorna“ posta. V Postojni je bilo oddano v sredo v polnoči na kolodvoru ekspresno pismo za Trst in ga ni bilo v Trstu niti včeraj ob šestih zvečer še! Na nabiralniku stoji napisano, da se pobirajo pisma tik pred odhodom vsakega poštnega vlaka, v tem času je pa prišlo iz Postojne v Trst že več raznih vlakov, ali to pismo še ni prišlo. Zahtevamo, da poštno ravnateljstvo to zadevo resno preišče, ker to je — res škandal.

C. kr. finančni erar naj bi imel svojo oziroma v korist državi nekojiko več obzirnosti do kadilcev v novem delu stolnega mesta Ljubljane, to je v Vodnotu, posebno pa v okraju Tabora. Ta okraj, ki se menda že radi kuriozitet, ki se tu nahajajo in ki delajo primerno čast ljubljanski mestni upravi, jako lpo razvija, nima niti ene javne tobakarne, vsaj opaziti je ni. Iz ozirov varčnosti in zdravja bi bilo seveda želeli, da se v tem delu mesta napravi poizkus da se tudi brez tobaka lahko živi, ampak z ozirom na to, da preže na tobakarja že v sosednjih ulicah nevarnosti da se pusti zapeljati, bi bilo le boljše, da se to zjo našega časa razširi tudi v ta pozabljeni okraj.

Žive razmere — v pogrebnem društvu. Prejeli smo: K člankom, ki jih je „Jutro“ pod žgorejšnjim naslovom objavilo, spadata tudi še sledeča dva slučaja: Ne dolgo tega, je neki društveni zaupnik prigovarjal nekega znanca naj bi vstopil kot član pogrebnem društvu. Dotičnik je železničar, kakih 48 let star, orjak, zdrav kot riba. — Bil je zadovoljen pristopiti k društvu ter doplačati znesek 30 K kot članarino za naraj. Predsednik pa je dal svojemu zaupniku s tem nezaupnico, da je predlaganega člana odklonil. Dotičnik namreč ni — socijalen demoktet, ampak naprednjak. To je bilo zaupniku le vendar malo preveč in njegova žena je začudeno rekla: vsaj so že mojo mater sprejeli, ki je že 80 let stara. Predsednik je se namreč radi lepšega izgovarjal, da je nasprotno sprejel 80 let staro žensko, pod kakimi pogoji se je to zgodilo, o tem je predsednik dolžan dati javnosti pojasnilo. Društvena pravila določajo dobo 55 let kot maksimum za pogoj sprejema. Ona žena je ta maksimum prekoračila za dobrih 20 let, a ta odklonjeni član bi imel še 7 let časa da doseže ta maksimum. — Deželna vlada, ki je sicer tako tankovestna napram društvom, da je razpustila veteransko društvo radi slovenskega poveljstva in nekega darila, je mnenja, da je čisto nič ne briga, ali izpolnjujejo odborniki pogrebnega društva svoja pravila ali ne. Za to pa tudi delajo, kar se jim zljubi. — Drugi slučaj: Neki poštni uslužbenec je tudi zaupnik tega društva. Njegova žena ima sestro, ki je zbolela. Ker

se je bala, da umrje in si je za ta slučaj želela lepega pogreba, ki ne bo veliko stal, je svojega svaka prosila naj jo prijavi kot članico k društvu, kar je svak tudi storil. Dasi je iz prejšnjih razprav na podlagi pravil znano, kaki predpisi obstoje za take dvomljive slučaje, in da pravila kot prvi pogoj za sprejem zahtevajo, da mora biti dotični član zdrav, so to žensko, ki se je že sama bala, da umrje, vendar brez vsakega pomisleka sprejeli. — Čujemo pa še o nekem tretjem zanimivem slučaju, o katerem za danes le to le povemo: Neki mož, katerega žena je umrla, je od društva prejel račun, — da mora plačati za pogrebne stroške svoje žene 230 K. Mož je nekaj plačeval članarine pa ne ve natanko, ali je za oba, ali le samo zase. V enem kot drugem slučaju pa stvar s tem računom ni pravilna. Je mož plačeval za ženo in je bila vpisana kot članica, tedaj je društvo po pravih obvezno pogreb izvršiti na svoje stroške. Ako pa žena ni bila članica, tedaj pogrebno društvo nima pravice preskrbeti pogreb ter terjati od moža poravnavo računa, ker pogrebno društvo nima koncesije izvrševati obrt pogrebnih zavodov kakor sta n. pr. Turk in Doberlet. Tako vzorno se torej posluje pri pogrebnem društvu, kjer so pri tujni seji izključili vse odbornike, ki hočejo imeti v društvu red in ki ne pripadajo k soc. demokratični stranki.

Spekulanti s slano. V nekem ljubljanskem listu krožijo dan na dan vznemirljive vesti, da je zadnja slana uničila vse trte na Dolenjskem in se to označa kot „katastrofa“ za Dolenjsko. Temu nasproti se nam iz zanesljive strani zatrjuje: Res je, da je zadnji mraz veliko škodoval tudi naši trti, toda o kakšni „katastrofi“ hvala bogu doslej še ne smemo govoriti. Mraz je škodil le trtam, ki zgodaj poganjajo, pa tudi to se bo dalo z umnim postopanjem vsaj deloma popraviti. Kjer pa je trtje bolj v zatišju, ali druge vrste, ki so bolj utrjene, ta mraz ni veliko škodoval. Pri količjak izboljšanjem vremenu se bo dalo to še vse popraviti, da le zdaj v maju ne bo zopet povratka mraza. Vsekakor pa je te vznemirljive vesti smatrati kot čisto navadno **spekulacijo**, ki stremi le za tem, da gotovi ljudje, ki so še založeni z vinom zdaj lažje povišajo cene vinu, kar se je faktično že začelo prakticiirati. Stroške teh spekulativnih vesti bo moral največ nositi vbogi konsument, ponekod so gostilničarji vino že zdaj podražili za 8 vinarjev.

Kako se v Ljubljani dostavlja posta? Iz krogov več interesentov smo prejeli: Če hoče stanovalec v Škofji, Pirski, Vrhovčevi, ali Prisojni ulici, na „trgu“ Tabor in v Metelkovi ulici oddati pismo, ga mora nesti ali v Vodmat, ali na sv. Petra cesto, ali na južni kolodvor. Kar se pa tiče dostavljenja pošte, smo pa srečni, če jo dobimo ob 11. uri dopoldne. Vprašajte kako to pride? Foglejte! Po sv. Petra cesti prihajata vsako jutro 2 pismonoša. Eden ima levo, drugi desno stran. Dočim tiste stranke, ki stanujejo na levi strani ceste, dobijo pošto že kmalu po 8. uri, jo dobijo one stranke, ki stanujejo proti Ljubljani na sv. Petra nasipu včasih šele ob polu 12. ali če je grdo vreme zadnja hiša tudi še le opoldne. Pismonoša tega rajona gre namreč ko je nekaj prvih hiš na sv. Petra cesti odpravil, čez Metelkovo ulico na Polje v Kolinsko tovarno. Od tod se vrne nazaj po sv. Martina cesti, Prisojni ulici, Tabor in od tod še le na sv. Petra nasip. In tako se zgodi preje omenjeni čudež, da dočim je dobila hiša na oni strani cesti pošto že po 8. uri, je dobi hiša par korakov proti Ljubljani še le po 11. uri. Tega pa ni morda kriv pismonoša, nasprotno, on je pri vsem tem križevem potu še revež. Kajti dočim se njegov tovariš že nahaja na povratku in je že svoj posel odpravil, ima ta pismonoša še polovico pošte dostaviti. Tem križečim razmeram mora biti kriva le poštna uprava, ki na ta način izrablja svoje uslužbenec, interesentom pa vsled prepoznega dostavljanja škode povzroča dostikrat neprijetnosti in škodo, zlasti trgovcem in obrtnikom. Kolikor smo se mi o tej zadevi poučili na pristojnem mestu, tega škandala tudi ni kriv vodja tukajšnje glavne pošte, ampak glavna poštna uprava sama, od katere se mora vsako izboljšanje takorekoč izsiliti. Upati pa je, da se ti nedostatki odpravijo že v kratkem, vsaj kolikor ta pritožba omenja pomanjkljivo razdelitev pošt-nih nabiralnikov v omenjenih ulicah.

Nova sled k krivdi avtomobilske nesreče na Dunajski cesti. Vj sredo večer je naš urednik dobil novo sled, po kateri se da izvajati kdo je provzročil smrt Keržičeve hčerke. Ta sled je v ozki zvezi z izvajanjem našega daljšega poročila o tej nesreči. Za danes bodi le toliko konstatirano, da je krivda voznika iz Posavja popolnoma razbremenjena. On je vozil bolj na levo stran kot proti sredi ceste, ker se je že radi konja od daleč umikal avtomobilu, in se je tudi sicer držal bolj leve strani ceste. — Pa tudi avtomobil je pustil sled na svoji levi strani ceste in sicer na mestu kjer je tik pred vozom krenil iz srede ceste le za hip čisto k kraju, a takaj na to kranil drake ceste tik pred konjem

na nasprotno stran ceste. Nesrečni konfin tudi izpričuje, da je avtomobil jako hitro vozil. Ker ga je šofer zavrl, je provzročilo usodopolen sunek in posledice. K tej sledi se še povrnemo.

Lokalni odbor ter „hranilni in posojilni konzorcij“ — prvega splošnega uradniškega društva Avstro-Ogrske v Ljubljani imata svo redni letni občni zbor v soboto, t. j. 27 aprila ob 8. uri zvečer u salonu pri Mraku na Rimski cesti.

Pogreb Mici Keržičeve kot žrtve avtomobilske nesreče na Dunajski cesti, se je vršil v torek popoldne ob velikanski udeležbi šišenskega in ljubljanskega občinstva. Gauljivo je bilo videti belo oblečene deklice, ki so šle pred krsto in so nosile veno in šopke kot zadnji pozdrav nesrečni tovarišici. Žrtev so izročili na pokopališču v Dravljah materi zemlji. Blag ji spomin!

Gosp. Rovškar, restavrativ pri Auru se je zglasil osebo in uredništvu ter svečano izjavil, da je zaveden naprednjak, da pa za postopanje svojega brata ne more biti on odgovoren. Glede naročnine pa se je opustil, da je bil v zmoti. To izjavo jemljemo na znanje!

Novo občinske volitve v Spod. Šiški. Vsled razveljavljenja 7 mandatov izza zadnjih občinskih volitev v Spodnji Šiški so razpisane nadomestne volitve za dne 5. maja. Razveljavljenih je 6 socijalno-demokratičnih in 1 mandat narodno-napredne stranke. Kakor se vidi, šišenski socijalisti niso želi posebnega uspeha, ki so odklonili kompromis z narodno-napredno stranko, pa se rajše združili z Nemci in slovenskimi klerikalci. Ravno eden njih nezvestih zaveznikov iz nemške in eden od klerikalne strani sta sprožila proti izidu občinskih volitev, na kar je deželna vlada razveljavila največ soc. demokratičnih mandatov. Želeti bi bilo, da se stari grehi vsaj to pot popravijo!

Vsled poročila o avtomobilski nesreči na Dunajski cesti, na katerega opozarjamo, je moglo zaostati več drugega gradiva iz Ljubljane in Novega mesta. Pride pa vse na vsto.

Senzačno odkritje vodovodnih sleparij v Kandiji. Vsled osebnih poizvedb na licu mesta, smo v položaju da podlagi več konkretnih slučajev že zdaj vsaj deloma pojasniti nečuden škandal, kako se pri županstvu v Kandiji upravlja vodovodna blagajna. Če bo z ozirom za to pot zaostalo gradivo le mogoče, pričemo prvi del razprave že v nedeljski številki.

Tobačna tovarna gori. Ta vest se je raznašala v sredo na vse zgodaj po Ljubljani. Za to tovarno švigajoči plamen je povzročil to vest, ki pa se je izkazala kot neresnična. Gorela je ozadej za tobačno tovarno v Rožni dolini hiša ozir. gostilna g. Marna. Ogenj je nastal v podstrešni sobici, kjer je neki sobni slikar pri kuhanju čaja prevrnil špirit. . . To vest je nekdo je zanesel v neki ljubljanski list. Kolikor nam osebno znano, je ogenj nastal spodej v salonu, kjer je imelo društvo svojo veselico in se domneva, da je kaka proč vržena smodka polagoma zanelila ogenj. Vsekakor je gotovo, da je začelo goreti spodej in da se je zgorej vnelo še le vsled spodej gorečega salona. Ljubljanska požarna bramba je prihitela na lice mesta, ker je bilo posročeno, da gori tobačna tovarna. Stopila je preje v akocijo, nego domače požarne brambe. Ta ogenj naj bi Rožnodolarje spametoval, da si preskrbe vodovod. Ogenj se je kmalu omejil, hiša je večinoma ostala škoda je 5000 K.

Požar na Ježici. V ponedeljek okrog 5. popoldne je na Ježici v bližnji okolici Ljubljane izbruhnil ob hudem vetru požar, ki je vpepeljal 4 hiše in sicer: Goriškovo, Jerinovo, Brajerjevo in Štrempljevo ter dva hleva in 5 kozolcev. Osmodilo se je tudi tele, ki so ga zaklali. Ogenj je izbruhnil v Goriškovi hiši, na kak način, se gotovo ne ve, domneva se pa, da je veter puhnil ogenj iz peči, kjer so mislili peči kruh, drugi zopet mislijo, da so se vžgale saje. Nesrečo je povečal vihar, tako, da so bila kmalu vsa sosednja poslopja v plamenju. Ogenj je zapazila neka ljubljanska družba, domači niti vedeli niso zanj. Na gradu je bil ogenj alarmiran še le ob pol 6 dasi se je ogenj videl že preje iz stanovanj na Marije Terezije cesti. Če bi vsi tako gasili kot je domača požarna bramba, bi bila nesreča še večja. Za nič orodje, a zraven pa še velik nered med požarno brambo. Priznanje pa zasluži topničarsko vojaštvo, ki je bilo takoj na licu mesta in se marljivo udeležilo rešilne akocije. Glavno akocijo je vodila ljubljanska požarna bramba, ki je v zvezi s sosednjimi društvi iz Gajmeljnov iz Stožic omejila še večjo nesrečo. Zavarovani so vsi in bo škoda pokrita z zavarovalnino.

Veliki elementarni izgredi. Po znakih, ki jih je bilo opaziti v sredo večer se doigravajo v daljnih krajih veliki elementarni izgredi, lokalno katastrofalnega značaja. Njih upliv pri nas večinoma le na vreme.

Otvoritev postajališča Podhom-Vintgar. 1. maja t. l. se otvori med postajama Dobrava in Bled proge Jesenice—Trst c. kr. d. ž. v km 68:3 ležeče postajališče Podhom-Vintgar za osebni in prtljažni promet. Prometni časi vlakov, ki se ustavljajo v tem postajališču, so že naznanjeni v vozni eedih. Vozne listke izdaja čuvaj na postajališču. Prtljaga se odpošilja proti naknadnemu plačilu pristojbin.

Radi tehničnih ovir, ki jih ni bilo mogoče niti predviditi, še manj pa prečiti ne more biti današnja številka popolna. — Prihodnja številka izide popjutrnjim, t. j. v nedeljo, v torek začne pa „Jutro“ izhajati zopet redno vsak dan.

Trst-Primorje

Kaka zmeta! Takrat, ko so nam naši sovražniki šteli samo še ure, k večjemu tudi dneve življenja so se ustajali — in tudi ustvarili — pogoji za dolgo življenje edinega slovenskega neodvisnega lista „Jutra“; Smejali so se nam porogljivo naši sovražniki, sedaj se bomo pa smejali — mi in kakor je znano, se najslajše smeje oni, ki se poslednji smeje. To se bodo prijeli za dolge nosove oni, ki so že računali, koliko tisoč novih odjemalcev dobijo njihovi samo po imenu „neodvisni“ listi, kadar „Jutra“ ne bo več — — — Mi jim nismo nič krivi: Zakaj se pa začnejo veseliti prezgodaj!

„Delavsko Slov. Izobraževalno društvo“ naznanja odbornikom da se vrši danes ob 8. uri izredna seja, in sicer via Stadion št. 19.

„Delavsko Slov. Izobraževalno društvo“ sklicuje za nedeljo dne 28. t. m. ob 10 uri predpoludne na vrt gostilne ulica Stadion št. 19 **javen shod** s sledečim dnevnim redom: 1. „Delavec in kmet v socijalnem življenju“, predava učiteljica P. Hočevar; 2. naši nameni; 3. slučajnosti. Ob slabem vremenu drži se shod v prvem nadstropju iste hiše. Delavci in delavke! Vam je namenjeno društvo. Vaš obupni položaj vas sili da sežete po onem sredstvu s katerim se boste uspešno bojevali za vaše pravice, to sredstvo, ta močna sila ki vam bode dala poguma **je prosveta**. Zato pa pridite množtevilni na ta shod, da bote jasno dokumentirali da hočete napredovati!

Ko bi bilo samo to! „Edinost“ se pritožuje, da je v ulici S. Francesco d'Assisi in v ulici P. L. da Palestrina vse polno vozov in vozičkov pred raznimi prodajalnica. Povsod je tega dosti, samo par „elitnih“ ulic, drugače so pa vse ulice zabarikadirane z vozovi in vozički, ki stojijo pred trgovinami.

Samomorilsko mesto je Trst, ker toliko samomorov in poskušanih samomorov kot v Trstu je malokje in navadno si hočejo vzeti življenje mlade ženske in sicer po večini — radi nesrečne ljubezni. Malo manj lahkomišelnosti in malo več previdnosti, pa bi bilo tudi manj — nesrečnih ljubezni. Pametna naj bodo dekleta, naj se ne dajo zapeljati prvemu, ki se jim približa, pa bo manj vzrokov — za samomore.

Za „Jutrov“ sklad je nabrala gošpa, ki noče biti imenovana, na Kantovelju med gosti v neki gostilni 3 K 24 v. Iskrena hvala!

Vendar enkrat je nastala tudi v Trstu spomlad, burja je v glavnem ponehala, solnce sije — toplo postaja. Pa je res dolgo trpela zima, veliko predolgo in bil je že skrajni čas, da je prišla prijazna spomlad.

Ogenj imam v Trstu skoraj vsak dan, vedno se vidijo gasilci, kako dirjajo s svojimi vozovi po mestu. So res neprevidni ljudje, da ne pazijo na ogenj.

Pred južnim kolodvorom je cestni promet zelo oviran, ker popravljajo plinsko, električno ali kanalizacijsko napravo. Od kolodvora do kavarne „Alla Stazione“ ni mogoče prestopiti ulice.

Smolo imam povsod in vedno, četudi bi po pravici morali imeti smolo oni, ki jih zadene moja roka — oborožena z nevarnim orožjem, peresom.

Predvčerajšnjim sem prišel v Postojno in ko so mi prinesli v hotelu knjigo, da bi se vpisal, kakor mora to storiti vsak tujec, ki pride v Postojno, brez ozira na to, ali gre tudi v jamo, ali ne, sem napisal čisto pravilno svoje ime, gospodična pa prav ne-

verjetno odkima z glavo in mi reče:
 „Ne boste vi mene farbali, ne, ker po-
 znam Bav-bava morda bolje od vas...“
 „Jaz sem vendar Bav-bav in ako pra-
 vite, da Bav-bava poznate, meni pa pravite,
 da nisem Bav-bav, ste v veliki zmoti.“
 Gospodična ne reče nič, temveč odide
 in se hitro vrne z zadnjo številko „Jutra“,
 mi pokaže drugo stran, kjer se nahaja moj
 portret in mi reče:
 „Vidite, tukaj je Bav-bav ves grd, da
 ga človek ne more pogledati, vi pa niste
 taki.“
 To mi je pa laskalo. Res me je slikar
 prav grdo naslikal, ali vendar mi je laskalo
 iz ženskih ust izrečeno priznanje, da nisem
 tako grd in takoj sem postal zelo podjeten,
 prijel sem brhko gospodična za roko in sem
 jo vprašal:
 „No, ko nisem tako grd kot Bav-bav,
 ali bi me hoteli poljubiti?“
 „Bejžite, no, grdoba grda, zdaj pa vi-
 dim, da ste res Bav-bav, ko ste tako pre-

drzni. Da vas ni sram! Na roki imate po-
 ročni prstan, pa bi se hoteli tukaj polju-
 bovati! Ste res pravi Bav-bav!“
 Dobil sem torej korbico, pa menda
 samo zato, ker sem bil tako nepreviden, da
 sem nosil na roki poročni prstan, česar pa-
 metni zakonski mož nikdar ne stori na po-
 tovanju, temveč skriva poročni prstan v
 žep, da ga nihče ne vidi.
 Radi svoje neprevidnosti sem bil ob
 poljub in zato sem sklenil na tihoma v sebi,
 da v bodoče na potovanju nikdar več ne
 bom nosil poročnega prstana.
 Ko sem odhajal iz Postojne, so mi
 vrabci na strelah kazali osle in čivkali za
 mano: Bav-bav ima smolo, Bav-bav ima
 smolo — — —
 Saj jo imam res, ali dobre volje sem
 vendarle, ker mi je pri povratku v Trst
 povedal Plut, da bom moral sedaj pisati
 vsak dan v „Jutro“, ker bo od prihodnjega
 torka izhajalo „Jutro“ zopet vsak dan.
Bav-bav.

Kdo je zakrivil nesrečo na Dunajski cesti?

Pod uplivom prvih nejasnih poročil je
 bila večina javnosti takoj pripravljena ob-
 soditi dotičnika voznika, ki je privozil brez
 svetilke nasproti avtomobilu. Le nekateri
 so zvrnili križno tudi na Čamernika kot
 lastnika ali šoferja avtomobila.
 Mi pa pravimo: osebne krivde ne
 moremo pripisati ne enemu, ne druge-
 mu! Posredno pa sta oba pripomogla
 h nesreči. Pravi, če tudi nedolžen kri-
 vec te nesreče je nekdo tretji in ta
 tretji je

cestni kamen ali konfin.
 Ne voz dotičnega voznika, kakor se
 splošno misli, marveč konfin je bil tisti, ki
 je zadal mladi deklici smrtni padec. In ne
 le tega slučaj, ampak že več drugih če
 tudi z manj usodepolnim koncem so pa
 krivi tisti, ki puste, da cesta ravno na tem
 kraju od Ljubljane do Ježice „oborožena“
 po obeh straneh z danes čisto nepotreb-
 nimi krajevniki ali konfini. Tisti, ki puste,
 da so javna pota in ceste na mnogih res
 nevarnih krajih brez tega varstva, so v
 takih krajih zakrivilo ravno vsled pomanj-
 kanja takih varnosti že marsikatero nes-
 rečo, kakor so jo tukaj zekrivilo s tem, da
 še danes puste te konfine stati tam kjer jih
 ni prav nič potreba.

Pa s temi se še pomenimo tudi radi ne-
 kega drugega zla, ki so ga povzročili na
 tej najbolj prometni cesti.
 Vrnimo se

k nesrečnemu dogodku samemu.
 Družbi Čamernik-Rojina, ki je vzela
 seboj nesrečno žrtev te nočne vožnje, si je
 to vožnjo iz Šiške na Posavje privoščila
 kot nepotrebno razvedrilo. Zdej vse rado-
 vedno vprašuje, je li je g. Čamernik sploh
 preiskušeni šofer, ali sme sploh voziti z
 avtomobilom, tisti večer tega ni nihče vpra-
 ševal. Niti mati žrtve ni vprašala Čamer-
 nika, ali mu sme zaupati ljubljeno hčerko.
 Vsi so ga poznali in zaupali so mu vsi. In
 to v kljub temu, da je avtomobil do danes
 zahteval že toliko človeških žrtev.

Pravijo, da ni bilo tega nesrečnega
 voznika in tistega prokletega konfina, vsaj
 bi se ne bilo ničesar zgodilo. Pravi avto-
 mobilist mora vsikdar z vsem računati še
 predno se poda na pot. Ljubljanski avto-
 mobilisti pa, ki se vozijo po noči in ob
 nedeljah po Dunajski cesti pa morajo ra-
 čunati tudi z znano grdo navado naših Po-
 savcev, da vozijo ljubljanske izletnike na-
 vadno brez luči iz Posavja v Ljubljano do-
 mov. Iz posebno v bližini topničarske vo-
 jašnice je bilo že toliko nesreč, med temi
 tudi že tri znane avtomobilske nesreče,
 da mora vsak ljubljčan, ki se tod vozi
 po noči, biti zelo previden.

Kako je vozil avtomobil?
 Tudi s tem vprašanjem se javnost
 mnogo peča. Eni pravijo, da je dirjal, dru-
 gi zopet — in to čitamo v ljubljanskih
 listih, da je g. Čamernik vozil pravilno,
 zmerno. A listi, ki to zatrjujejo, so si s po-
 sledicami te zmerne vožnje v nasprotju.
 (Po prvem poročilu je tudi „Jutro“ to po-
 vdarjalo). Kaj gotovega o tem se bo dalo
 še le dognati. Za enkrat pa je bolj važno
 vprašanje:

Kje je vozil avtomobil?
 Zatrjuje se, da je avtomobil vozil pra-
 vilno, torej da se je držal leve strani ceste,
 ko je srečal voznika. To pa je z ozirom na
 dejstvo, da se je nesreča zgodila ravno na
 nasprotni strani ceste, za sedaj težko
 verjetno. Od ugotovitve vprašanja, na ka-
 teri strani je vozil avtomobil in na kateri
 mu nasproti prišli voznik, je odvisno kardi-
 nalne vprašanje:

Kdo je nesreči največ zakrivil?
 Naš urednik se je podal na lice mesta
 in o dogodku dognal sledeče:
 Kraj nesreče je oddaljen 240 korakov
 od zadnjega (če se pride od Ježice od pr-
 vega) poslopja topničarske vojašnice. Spod-
 nji del te razdalje je po sredi cesti neko-
 liko posut s kamenjem, a zadnji v smeri
 proti Ježici je neposut, cesta precej gladka
 ob eni strani so kupi gramoza, a na obeh

straneh tisti nepotrebni konfini gosto po-
 stavljeni. Noč je bila oblačna, malo je ro-
 silo. Pri omenjem objektu gori zadnja sve-
 tilka proti Ježici, proti Ljubljani pa je vsa
 cesta razsvetljena. Ravno ker je bila noč
 bolj temna, je voditelja avtomobila že od
 daleč moral zapaziti ob razsvetljeni vojaš-
 nici nasproti mu prihajajoči voz, ki res ni
 imel svetilke.

Avtomobil je imel na vsaki strani po
 eno navadno luč. Avtomobil je vozil pre-
 cej hitro, ravno tako tudi voznik. Prvi se
 je držal sredine ceste, drugi že od mitnice,
 kjer je bil odložil svoje izletnike, bolj levo
 stran ceste. Posebno pa ko je prišel do po-
 sute ceste, se je moral držati levo, takrat
 je poleg tega tudi že moral opaziti na-
 sproti mu prihajajoči avtomobil. — Ravno
 tako pa jo tudi g. Čamernik moral opaziti
 voznika že v večji razdalji, kot se v ljub-
 ljanskih listih zatrjuje. Naš urednik je bil
 še v tork ob 11. po noči nalašč na dotič-
 nem mestu. Ta čas in noč sta bila pra-
 merna oni temi v nedeljo po noči po 10.
 uri. — Razločil je čisto dobro posamezne
 osebe, ki so šle do 400 korakov nižje ob
 razsvetljeni vojašnici. Tembolj se je moral
 videti voz raz sedeža avtomobila, kajti ce-
 sta je ravna.

Pa recimo, da se je voz opazil še le
 poznej, vsekakor se je moral opaziti še
 pravočasno v svrhu izogitve. Naj bi se bil
 voznik držal tudi bolj sredi ceste — proti
 strani, na kateri je po zadržanju baje gosp.
 Čamernika samega vozil avtomobil, je imel
 g. Čamernik še vedno dovolj prostora se
 vozu izogniti, posebno če je, kakor zatrjuje,
 počasi vozil. Vsled širine ceste je kak ka-
 rambol izključen. A po dejstvu, da se nes-
 reča ni zgodila na levi strani ceste, kjer
 naj bi bil avtomobil vozil, temveč ravno na
 nasprotni strani, sili nehote misliti, da
 avtomobil ni vozil levo, marveč ravno po sredi
 ceste, torej blizu nasproti vozniku.

Prizor trčenja avtomobila in voza
 je moral biti približno sledeč: Čamernik
 zapazivši voz, je morda v zmoti krenil na-
 mesto na levo, bolj na desno proti vozu.
 Signala baje ni dal nobenega. Vozil je s
 prejšnjo hitrostjo in tik pred konjem pre-
 vozil cesto ter krenil levo od voza. In sicer
 v prvem naskoku v razdalji približno pol
 metra od voza, a ko je zavil bolj v ravno
 črto, pa tako blizu, da je sprednji del av-
 tomobila zadel ob zadnji del voza. S tem
 je voz krenil proti zadnjemu delu avtomo-
 bila tako, da je ta zadnji del trčil ob spre-
 dnji del voza. Faktum je, da sta voz in av-
 tomobil poškodovana ob levi strani, kjer se
 pozna drgnjenje. To bi se ne moglo zgo-
 diti, če bi bil avtomobil vozil ob levi
 strani ceste, ker v tem slučaju bi bili po-
 škodovani desni stranici voza in avtomobi-
 la. Ta sunek je očinkoval tudi na oba
 kolesa levo stran voza. Po avtomobilu so
 se preporočila peresa, vodnik avtomobila je
 najbrže radi sunka moral izpustiti krmilo
 iz rok. In sedaj še le je prišel

usodepolen trenutek.
 Ali je Čamernik po trčenju ob voz ob-
 vladal še krmilo ali ne, avtomobil se je
 z vso silo zaletel ob konfin, ki se je do po-
 lovice prelomil. To je povzročilo tisti uso-
 depolni sunek, ki je vrgel vse v avtomobi-
 lu se nahajajoče osebe na cesto. Ker je
 Mici Keržičeva sedela na kolenih go. Ro-
 jine, je nanjo ta sunek učinkoval z dvojno
 silo. Ker je bila tudi lažja, jo je vrglo na-
 zaj na cesto z vso vahemenco. Padla pa
 ni na konfin, nego levo od avtomobila na
 cesto in sicer z glavo nazaj.

Razen kleparja Rojina, ki se je precej
 težko poškodoval, ostale osebe niso trpele
 vsled padea posebne škode.
 Pri trčenju ob voz pa je padel tudi
 voznik iz voza, pa se kmalo pobral ter v
 zmedenosti s konjem odšel, pustivši voz na
 cesti. Dogodek je sam prijavil orožništvu.
 Ostalo za to poročilo ne pride v poštev.
 Pač pa se povrnemo nazaj k vprašanju:
 Kdo je kriv smrti te nesrečne avto-
 mobilske vožnje po Dunajski cesti.

Izdajatelj glavni in odgovorni urednik MILAN PLUT.
 Tiska tiskarna BRUNNER & Co. v Trstu.

Mali oglasi.

Več Klg. časniškega papirja jako po ceni na prodaj.
 Podružnica „Jutra“ Ljubljana „Hotel Malič“.

Preblauske rudninske vode.

Staroslavne natronske kislave velike
 vrednosti in izvrstnega okusa, nepre-
 kosljive čistoti in velike vsebine oglji-
 kove kisline.

Preblauska slatina, ☉ ☉

najčistejša alkalska rudninska voda,
 preizkušeno zdravilna pri motenjih
 prebave in menjavanja snovi, katarih,
 kamenu, boleznih v mehuru in na
 ledicah.

Preblauski livadni vrelec,

ogljikove kisline velebogat, naraven
 natronski kislec, vsled prijetno rezo-
 čega okusa prav posebno pripraven,
 za brizganje vina, za mazanje s sad-
 nimi sokovi in je tudi brez primesi
 uživan izborna osvežilna pijača.

Dobiva se v Ljubljani pri A. Šarabonu,
 Mihaelu Kastnerju, Peter Lassnik, A.
 Stacul, T. Mecingerju ter po vseh le-
 karnicah in specerijskih trgovinah, ter pri
 vreški razpošiljalnici PREBLAU, Koroško.

Prijatelji „Jutra“.
 Spomnite se pri vsaki zgodi
 „Jutrovega sklada“.

I. Bachmayer
 kinematograf Grand Elektro Bioskop

v Latermanovem drevoredu v Ljubljani.

Samo 4 dni od torka 23. Aprila
 do petka 26. Aprila Vsak dan predstave
 od 1/26 ure do 1/29 ure zvečer.

Velika liverpolska Steeple - Chase

Zanimiv posnetek po naravi. Novo
 senzaci onalno.

KRIŠTOF KOLUMB
 (Iznajditelj Amerike).

Velikanski umetniški, monopolni film,
 zgodovinski poučen, ter dolg 1 1/4 ure.
 Slika je priporočena in priznana od
 najvišjih krogov, naučnega ministra
 exscelence Dr. pl. Hussareka. Film je
 veljal čez 1/2 milijona kron, ter je bil
 izgotovljen v 3 letih.

2). WILLY KOT MUČENIK
 (Komično).

1887-1912
 Največija, najbogatejša tovarniška zaloga
 precizijskih ur
 zlatnine srebrnine
 briljantov.
 Lastna tovarna ur v Švici.
 Konkurenčne ure K 3.50, K 4.—, K 5.—
 Fr. CUDEN - Ljubljana
 urar, trgovec in posestnik; delničar družbe Union Horlogère,
 Lepi plakati za gostilne in pisarne zastoj.

Edino zastopstvo „Puch“ koles, za celo Kranjsko.
 Najboljši šivalni stroji od 70 K naprej.

Naročajte jubilejni cenik s kolektarjem.

PODRUŽNICA
 LJUBLJANSKE KREDITNE BANKE
 Trst, Piazza della Borsa 10
 Centrala v Ljubljani — Podružnica v Gorici, Celovcu, Sarajevu, Splitu in Celju.
 Delniška glavica K. 8.000.000. Rezervni zaklad K. 800.000.
 obavlja najkulantnejše vse bankovne in menjalne posle ter kupuje in prodaja pod
 jako povoljnimi pogoji
 devize in vse vrste denarja. Vloge na knjižice
 obrestuje za sedaj s čistimi 4 1/2 %
 Prodaja srečke na majhne mesečne obroke.

Največja zaloza ur, zlatnine in srebrnine. - Lastna tovarna ur v Švici.

Tovarniška znamka IKO
 H. SUTTNER - LJUBLJANA

Mestni trg. - FILIALKA Sv. Petra cesta - Telefon št. 273.

SAFRANOVA
 gostilna „Pri deteli“
 ul. Belvedere št. 7.
 Zajutr, dun. kuhinja, obedi po 56 st. I. istrsko, belo in črno vino.
 Toči se češko pivo, črno in svetlo. Vermut in marsala.
 Za obilen obisk se priporoča udani
 Hinko Safran.

Romeo Doplicher

trgovina s klobuki

TRST — Corso šte. 30 — TRST

Prodaja klobuke prvih tovarn, posebni izbor trdih angleških klobukov. Velika zaloga čepic za popotnike in športnih.

NOVO POGREBNO PODJETJE

Prevoz mrličev na vse kraje

TRST — Corso šte. 47 (vokal Piazza Carlo Goldoni) — Telefon 14-02.

Zastopstva v Nabrožini, na Opčinah in pri Orehu (Noghera), in v Miljah z razprodajo pogrebnih predmetov.

Vozovi z bogato opremo od najenostavnejših do najbolj luksurijoznih. — Krasna izbira vencev iz umetnega cvetja, biserov in porcelane. — Zaloga pravovrščenih sveč lastnega izdelka s prodajo na drobno in na debelo. Vsi pogrebni predmeti so stalno na izbero. — Stalne cene brez konkurence, postrežba točna, splošno pohvalna. — Nočna naročila se sprejemajo v zalogi, ulica Tesa šte. 31, — Telefon. 14-02.

Svoji k svojim!

Največja edina slovenska tržnica

Križmančič & Breščak = Trst

ulica Nuova 37

priporoča slavnemu občinstvu

svojo ogromno zalogo manufakturnega blaga

Najzmernejše cene. Točna postrežba. — Prevzame se delo po naročbi.

Stvari ki ne ugajajo se zamenjajo takoj. — Angleško volneno blago za ženske obleke, alpago in različne štofe za bluze in vsakovrstne tkanine volnene v največjem izboru. Perkali, zejrij, panama, satin, oksford in najrazličnejše bombažasto blago. Vsakovrstno telesno, namizno in posteljno perilo. Blago za moške obleke: volneno in bombažasto. — Odeje bombažne in volnene, pogrijujala za postelje, zavese, preproge, volna in žima.

Vsaka drobnarija za šivilje in krojače.

Svoji k svojim!

RESTAVRACIJA

ALLA STAZIONE

Trst, trg pred juž. kolodvorom 3
(Nasproti južnega kolodvora).

Priporoča se slavnemu občinstvu in potnikom, ki potujejo skozi Trst za obilen obisk.

Toči se izvrstno pivo in vino prve vrste.

DOBRA KUHINJA — POSTREŽBA TOČNA

CENE ZMERNE

Lastnik Anton Andrijančič,
bivši vratar hotela „Balkan“.

JOSIP SKUBICH

ima na razpolago

veliko izbero obuval

za gospe, gospode in otroke najmodernejših oblik	
Moški čevlji	od K 12 do K 21
ženski nizki	9 " 19
visoki	12 " 24
otroški čevlji od št. 20 do 25,	K 3.80 do K 4.50
" " " 26 " 28,	3.50 " 9.50
" " " 29 " 34,	8. — " 9.50

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice

r. z. z n. z.

v Ljubljani

obrestuie hranilne vloge po **4 1/2 0/0** brez vsakršnega odbitka.

Stanje hranilnih vlog: dvajset milijonov.

Popolnoma varno naložen denar.

Rezervni zaklad: K 700.000

Trgovina z delikatesami

in BUFFET CLANCICH

Ul. Torre bianca 32 - TRST - Ul. Torre bianca 32
in švima Santorio št. 4.

Potreže svoji klienteli po najzmernejših cenah (vsakovrstni salami in slanina, klobase svi in razne delikatese).

Toči Dreherjevo pivo ter bele in črna istrska in dalmatinske vina.

Velikanska zaloga izgotovljenih oblek
za moške, ženske in otroke

BOHINEC & C.

Ul. delle Torri 2 — TRST — Ul. S. Lazzaro 17
(za cerkvijo S. Antona novega)

Velikanska zaloga vsakovrstnih najmodernejših oblek, površnikov, dežnih plaščev i. t. d. i. t. d.

Najnižje stalne cene.

Obleke po meri od K 50.- naprej.

OSREDNJA BANKA Piazza Ponterosso 2

čeških hranilnic

Podružnica v Trstu

Obrestuje vloge:

4 1/4 0/0 **4 1/2 0/0** **4 3/4 0/0** **4 3/4 0/0** povprečno

povračno obrestovanje

na knjižice na računu in fikne vloge premijne vloge

Vse bančne transakcije.

Uradne ure od 9-12, 2-5.

Na obroke!

Velika zaloga izdelanih oblek

Velika izbira letnih in zimskih oblek za gospode in dečke, sukenj, površnikov vseh kakovosti — Specijaliteti v veznji.

Velika izbira volnenega blaga. — Najzmernejše cene.

Adolf Kostoris = Trst

Ul. S. Giovanni št. 16, I. nadst., zraven „Buffet Automatico“ Tel. 251, Rim. II.

Izvenredno darilo 1.040.000 kron (Miljon in štirideset tisoč kron). Pri spodaj navedeni tržnici, dobi vsak, za vsakih 5 kron nakupljenega blaga, popolnoma zastoj listek, s katerim je deležen pri zrebanju dobitkov, ki znašajo skupno K 1.040.000 v gotovini, s srečkami, katere so založene v banki (Banca di Credito Popolare) v Trstu. Pomladanska in letna sezona.

Stara in dobro znana slovenska trgovina

Ferd. Dobaušek - Trst

ulica Giosuè Carducci 11,

Velika zaloga izgotovljenih oblek za moške in dečke kakor tudi vseh drugih v to stroko spadajočih predmetov.

Najkonvencijentnejši v Trstu.

Bogata izbira moških oblek najelegančnejšega kroja, solidnih in po jako ni kih cenah od K 16. — do K 60. — v najnovejših barvah in vzorih, kakor tudi črnih in modrih. Sprejemajo se naročila oblek po meri. Vsak dan novi dohodli blaga.

Gričar & Mejač

Ljubljana, Prešernova ulica št. 9.

Velika zaloga izgotovljenih oblek za gospode, dečke in otroke - Konfekcija za dame in deklce.

Solidno blago po čudovito nizkih cenah - Ceniki zastoj in franko